

Αθήνα, 10/3/15

Προς:

Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας

Πειραιώς 132, 118 54 Αθήνα

Υπ' όψη : Αντιπροέδρου κου Μ. Ασλάνογλου

Κοινοποίηση:

Υπουργείο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας

Μεσογείων 119, 101 92 Αθήνα

Υπ' όψη : Υπουργού κου Π. Λαφαζάνη

Θέμα : Διαβούλευση ΡΑΕ επί του Μηχανισμού Ανάκτησης Μεταβλητού Κόστους

Συνημ.: Υπόμνημα θέσεων ΣΠΕΦ στην δημόσια διαβούλευση

Αξιότιμε κε Αντιπρόεδρε

Σε συνέχεια της θέσης σε διαβούλευση από την ΡΑΕ κειμένου προτάσεων της Αρχής επί της τυχόν επαν-ενεργοποίησης του Μηχανισμού Ανάκτησης Μεταβλητού Κόστους (ΜΑΜΚ), σας επισυνάπτουμε 11σέλιδο αναλυτικό υπόμνημα μας με τους προβληματισμούς και τις εισηγήσεις μας.

Ένεκα της σοβαρότητας, των προεκτάσεων και των αλληλεπιδράσεων που θα επιφέρει στην χονδρεμπορική αγορά η τυχόν θέσπιση Μηχανισμού Κάλυψης, κοινοποιούμε το παρόν και στην πολιτική ηγεσία του ΥΠΑΠΕΝ, η οποία θεωρούμε πως απαιτείται να παρακολουθεί εκ του σύνεγγυς. Το γεγονός ότι στην παρούσα φάση η ΡΑΕ δεν διαθέτει καν Πρόεδρο και πλήρη Ολομέλεια, εκτιμούμε πως συνιστά ατυχή επιλογή να τεθεί ένα τόσο σοβαρό θέμα σε διαβούλευση.

Επιγραμματικά, ο Σύνδεσμος μας είναι αντίθετος στην αποσπασματική θεώρηση της αγοράς και ιδιαίτερα στην μονομερή επαναφορά προβληματικών μηχανισμών, σε «συνταγή» μάλιστα που στο παρελθόν δημιούργησε κολοσσιαία προβλήματα και στρεβλώσεις σε όλο το φάσμα της χονδρικής ηλεκτρισμού. Αντίθετα θα ήμασταν ουδέτεροι στην δημιουργία εξασφαλιστικών μηχανισμών κάλυψης υπέρ των συμβατικών παραγωγών, εφόσον όμως στεγανοποιείτο ο Ειδικός Λογαριασμός ΑΠΕ από τις αρνητικές επιδράσεις τους. Υπό το φως αυτό εκτιμούμε πως πλέον έχουν ωριμάσει οι συνθήκες για την συνολική αναδιοργάνωση της τιμολόγησης της Προμήθειας και των καταναλωτών σε ενιαία βάση και όχι σε προβληματικές και αυτοτροφοδοτούμενα στρεβλούμενες συνιστώσες όπως μέχρι σήμερα. Προς την κατεύθυνση αυτή, όπως αναλύουμε στις παραγράφους 3, 3.1 και 3.2 του υπομνήματός μας, εισηγούμαστε την απάλειψη του ΕΤΜΕΑΡ ως διακριτής και στρεβλής χρέωσης στους λογαριασμούς των καταναλωτών και στην ενσωμάτωση του στο κόστος ρεύματος της Προμήθειας που αντανακλάται στο επονομαζόμενο ανταγωνιστικό σκέλος των λογαριασμών. Σε συνθήκες σημαντικών διεισδύσεων ΑΠΕ όπως ήδη διανύουμε, οι ανανεώσιμες και οι συμβατικές πηγές εναλλάσσονται σε πραγματικό χρόνο διαρκώς στο μίγμα ισχύος, οπότε ο

λογιστικός διαχωρισμός που υπό εντελώς διαφορετικές συνθήκες θεσπίστηκε το 1999 με τον ν. 2773, είναι πλέον πραγματικά παρωχημένος και προβληματικός.

Στην διάθεση σας για οποιαδήποτε περαιτέρω διευκρίνιση ή πληροφορία.

Για τον ΣΠΕΦ με εκτίμηση,

Στέλιος Λουμάκης – Πρόεδρος
Όλγα Αγγελοπούλου – Γεν. Γραμματέας

Αθήνα, 10/3/15

**Υπόμνημα ΣΠΕΦ στην δημόσια διαβούλευση ΡΑΕ περί του Μηχανισμού Ανάκτησης
Μεταβλητού Κόστους (ΜΑΜΚ)**

1. Ιστορικό

Ο ΜΑΜΚ τέθηκε σε εφαρμογή τον Μάιο του 2008 ως αρχικά μεταβατική διάταξη του Κώδικα Διαχείρισης και Συναλλαγών Ηλεκτρικής Ενέργειας (ΚΔΣ&ΣΗΕ) και στην συνέχεια, μετά την 5^η Ημέρα Αναφοράς τον Οκτώβριο του 2010, υιοθετήθηκε ως μόνιμη διάταξη του Κώδικα Διαχείρισης Συστήματος. Στο διάστημα που ακολούθησε μέχρι την πλήρη κατάργηση του στις 30/6/14, η κατάχρηση του ΜΑΜΚ από τις μονάδες φυσικού αερίου με την παράλληλη χρήση του Κανόνα 30%, η ύφεση στην κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας λόγω της κρίσης στην οικονομία και τέλος η ανάπτυξη ισχυρής προσφοράς μέσω της αύξησης της συνολικής εγκατεστημένης ηλεκτροπαραγωγικής ισχύος στο Διασυνδεδεμένο Σύστημα στα 17,5 GW (συμβατικής και ΑΠΕ), επέφεραν την ραγδαία μείωση της Οριακής Τιμής Συστήματος (ΟΤΣ) εν πολλοίς όμως πλασματική, αφού το μεγαλύτερο μέρος της επίπλαστης αυτής «εξοικονόμησης» λόγω χαμηλής ΟΤΣ στρεβλά μεταπήδησε για τους μεν συμβατικούς παραγωγούς εκτός του Ημερήσιου Ενεργειακού Προγραμματισμού (ΗΕΠ) και συγκεκριμένα μέσω του ΜΑΜΚ στις ρυθμιζόμενες Χρεώσεις Συστήματος για τις δε ΑΠΕ στρεβλά στο επίσης ρυθμιζόμενο ΕΤΜΕΑΡ.

Οι επιδράσεις (στρεβλώσεις) ένεκα της λειτουργίας του ΜΑΜΚ στα οικονομικά της χονδρεμπορικής αγοράς υπήρξαν αντιδιαμετρικές μεταξύ των συμβατικών παραγωγών και των ΑΠΕ. Ενόσω δηλαδή από την λειτουργία του ΜΑΜΚ οι μονάδες φυσικού αερίου απολάμβαναν αυξημένη συμμετοχή στο ενεργειακό ισοζύγιο με σταθερότητα στα έσοδα - κέρδη ασχέτως προσφορών, ανταγωνισμού και της πλασματικά απομειούμενης ΟΤΣ, ο Ειδικός Λογαριασμός ΑΠΕ (ΕΛΑΠΕ) και οι ανανεώσιμες πηγές διήλθαν την χειρότερη οικονομικά φάση από καταβολής τους, αφού η αποψίλωση της οικονομικής πτυχής του ΗΕΠ (δηλαδή της ΟΤΣ) προσέβαλε βίαια την βάση του Λογαριασμού τους τροφοδοτώντας τον έτσι με στρεβλά ελλείμματα μέσω της ανάγκης για συνεχή και πλασματική υπερτίμηση του ΕΤΜΕΑΡ. Αν και το πρόβλημα του κανιβαλισμού των τιμών χονδρικής -δηλαδή των ΟΤΣ, ΟΤΑ ακόμα και του Μεσοσταθμικού Μεταβλητού Κόστους Συμβατικών Θερμικών Μονάδων όπως θεσπίστηκε με τον ν. 4152/2013 (ΜΜΚΣΘΜ)- μέσω της αυξανόμενης διείσδυσης των ΑΠΕ είναι διεθνώς γνωστό (αποκαλείται Merit Order Effect), ο ΜΑΜΚ και η αλόγιστη χρήση του στην Ελλάδα μέσω και του Κανόνα 30% υπερέβησαν κάθε προηγούμενο σε στρέβλωση. Το χειρότερο όμως ίσως απ' όλα είναι πως το οικονομικό αποτέλεσμα των στρεβλώσεων λόγω ΜΑΜΚ, όταν η χονδρεμπορική αγορά συνολικά έφθασε σε αδιέξοδο και εν τέλει δρομολογήθηκε η κατάργηση του με τις Αποφάσεις ΡΑΕ 338 και 339/2013, δεν κατανεμήθηκε ορθολογικά στους συμμετέχοντες στην αγορά (δηλαδή μεταξύ Προμήθειας και Παραγωγών), αφήνοντας έτσι βαριά σκιά και αρνητική παρακαταθήκη σε κάθε σκέψη για τυχόν αναβίωση του.

2. Ανάλυση επί των αιτιάσεων της διαβούλευσης

2.1 Ταρίφα vs Ανταγωνιστική Αγορά

Στο υπό εξέταση υλικό της διαβούλευσης προβάλλεται ως θεμελιώδης συνισταμένη σκέψη η αναγκαιότητα ύπαρξης εξασφαλισμένου ελάχιστου εισοδήματος για τους ανεξάρτητους συμβατικούς παραγωγούς, ιδίως όσους χρησιμοποιούν καύσιμο φυσικό αέριο και δεν κατέχουν δεσπόζουσα θέση στην αγορά, οπότε και δεν μπορούν να ανακτούν τα κόστη τους από άλλες πηγές (εναλλακτικό χαρτοφυλάκιο φθηνών καυσίμων, ισχυρό μερίδιο στην λιανική κλπ). Το ελάχιστο εγγυημένο αυτό εισόδημα, σύμφωνα με τα κείμενα της διαβούλευσης, οφείλει εν τέλει να υπερκαλύπτει τα πραγματικά κόστη των παραγωγών και να αποδίδει την δέουσα κερδοφορία, ώστε να αποφεύγεται το φαινόμενο των «δημευτικών αγορών» όπως αποκαλείται, δηλαδή της ύπαρξης περιόδων λειτουργίας με αρνητική οικονομική απόδοση.

Επί της αρχής η ανωτέρω συνισταμένη σκέψη μάλλον παραπέμπει σε λειτουργία υπό καθεστώς ταρίφας (feed-in-tariff ή premium) ή τέλος πάντων ισοδύναμο του και για τις συμβατικές μονάδες παρά σε απελευθερωμένη και ανταγωνιστική αγορά στα πλαίσια μιας Κοινοπραξίας Ισχύος (ΚΙ) όπως χρόνια τώρα (εν πολλοίς τυπικά) λειτουργεί στην Ελληνική Χονδρεμπορική Αγορά Ηλεκτρικής Ενέργειας (ΕΧΑΗΕ) ή στα Χρηματιστήρια Ενέργειας (ΧΕ) αλλού στην Ευρώπη ή μέσω του Target Model προσεχώς και στην Ελλάδα. Η προτεινόμενη μάλιστα ρύθμιση μέσω του ΜΑΜΚ διασφαλίζει συνδυαστικά και με τα λοιπά έσοδα όπως προβλέπονται και ισχύουν για τους συμβατικούς παραγωγούς μόνο το ελάχιστο επίπεδο των εσόδων τους και όχι μία οροφή. Συνεπώς μέσω του ΜΑΜΚ προσομοιάζεται μεν το σύστημα ταρίφας για τους συμβατικούς παραγωγούς, παραδόξως όμως μόνο ως προς τα ελάχιστα έσοδα τους και ουδόλως ως προς την οροφή. Κρίσιμες μάλιστα επιμέρους παράμετροι εφαρμογής του ΜΑΜΚ όπως προτείνονται στην διαβούλευση, δύνανται να επηρεάσουν και να ανοίξουν ρυθμιστικά σημαντικά προς τα πάνω το ύψος της κερδοφορίας των μονάδων που θα αφορά.

Ας σημειωθεί τέλος εδώ, πως εν γένει καθεστώς ταρίφας επιλέχθηκε στο παρελθόν στην Ευρώπη μόνο για ανώριμες τεχνολογίες ηλεκτροπαραγωγής οι οποίες επιπλέον παρουσίαζαν και έντονη στοχαστικότητα στην λειτουργία τους (δηλαδή στις ΑΠΕ). Και στις ΑΠΕ όμως πλέον το σύστημα ταρίφας για τα νέα έργα σταδιακά ήδη εκλείπει, αφού σε εναρμόνιση με τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ η ένταξη στην ανταγωνιστική και απελευθερωμένη αγορά ιδίως για τα μεγάλα έργα είναι επιβεβλημένη (target model). Τούτο λεχθέντος μοιάζει διακριτή ανακολουθία υπέρ των συμβατικών καυσίμων η εν τοις πράγμασι δημιουργία μηχανισμών ισοδύναμης ταρίφας μέσω Μηχανισμών Κάλυψης Κόστους.

2.2 Μηχανισμός Κάλυψης Μεταβλητού Κόστους vs Κόστους Προσφοράς

Στα υπό διαβούλευση κείμενα γίνεται εκτενής αναφορά σε εκδοχή μηχανισμού που θα καλύπτει όχι μόνο το μεταβλητό κόστος λειτουργίας των μονάδων όπως ίσχυε στον ΜΑΜΚ, αλλά την προσφορά που είχε υποβάλλει στον ΗΕΠ ο παραγωγός και για την οποία αρχικά δεν εντάχθηκε ως μη ανταγωνιστικός. Αν τούτο ισχύσει είναι προφανές πως πλέον δημιουργείται μια «αντίπαλη» του ΗΕΠ αγορά, αυτή της εκ των υστέρων ένταξης στο σύστημα με εντολή του Διαχειριστή. Οι παραγωγοί δηλαδή αντί να διαγκωνίζονται με μειοδοτικές προσφορές για να ενταχθούν στον ΗΕΠ, θα προτιμούν συνολικά (ίσως και συντονισμένα) καταρχήν να απέχουν, ούτως ώστε εκ των υστέρων να κληθούν από τον Διαχειριστή για ένταξη και έτσι να εισπράξουν (εκ περιτροπής ίσως πάλι συντονισμένα) το ύψος της προσφοράς τους χωρίς

ανταγωνισμό. Η «αγορά» αυτή αποκαθιστώντας εγγυημένα έσοδα στο ύψος των οιονδήποτε προσφορών αρχικά υπεβλήθησαν στον ΗΕΠ αλλά απορρίφθηκαν ως μη ανταγωνιστικές, μάλλον θα καταργήσει ή απελπιστικά ρηχίνει τον ΗΕΠ και αλυσιτελώς αφόρητα στρεβλώσει- απομειώσει την ΟΤΣ. Είναι παρ' όλα αυτά καθησυχαστικό ότι στα κείμενα της διαβούλευσης γίνονται και σκωπτικές αναφορές για τις ακραίες και επιζήμιες για τον καταναλωτή χειραγωγήσεις που επέφερε το μοντέλο αυτό ειδικά στην Καλιφόρνια όπου εφαρμόστηκε. Το αντεπιχείρημα ωστόσο που προβάλλεται σε άλλο σημείο στην διαβούλευση, πως οι παραγωγοί διαθέτοντας ταυτόχρονα και εταιρείες Προμήθειας δεν θα ενδιαφέρονται για αύξηση των αμοιβών των παραγωγών (οπότε και δεν θα χειραγωγούν προς τα πάνω την αγορά), ώστε να μην ζημιώσουν αλυσιτελώς τις εταιρείες Προμήθειας που διαθέτουν, δεν ευσταθεί. Οι εταιρείες Προμήθειας που διαθέτουν είναι μάλλον μικρές ούτως ώστε μία ισχυρή, χωρίς επισφάλειες και εν πολλοίς ρυθμιζόμενη κερδοφορία από την ηλεκτροπαραγωγική δραστηριότητα, να είναι φυσιολογικά σε κάθε περίπτωση προτιμητέα από μια μικρή και επισφαλή λιανική.

2.3 Χρονική βάση εφαρμογής του Μηχανισμού Κάλυψης

Ο ΜΑΜΚ όπως ίσχυσε για χρόνια στο Ελληνικό σύστημα κάλυπτε το μεταβλητό κόστος λειτουργίας των συμβατικών μονάδων σε ενιαία 24ωρη βάση ακόμη και με πρόσθετο περιθώριο αρχικά +5% και αργότερα από τον Δεκέμβριο του 2010 +10% (το περιθώριο καταργήθηκε τον Ιούλιο 2013). Αθροίζοντας δηλαδή τα έσοδα λειτουργίας που είχε κάθε παραγωγός από τις ΟΤΣ και ΟΤΑ στο 24ωρο, ο ΜΑΜΚ του συμπλήρωνε, αν απαιτείτο, το επιπλέον εκείνο ποσό ώστε να καλύψει το δηλωθέν μεταβλητό του κόστος πλέον του περιθωρίου στην 24ωρη ενιαία βάση. Έτσι αν ένας παραγωγός είχε εντασσόμενος στον ΗΕΠ διαμορφώσει ή ακολουθήσει για κάποιες ώρες υψηλότερες του μεταβλητού του κόστους (ΜΚ) Οριακές Τιμές Συστήματος, τα κέρδη του αυτά θα συνυπολογίζονταν (αφαιρούνταν) από το πόσα χρήματα υπολειπόταν να λάβει από τον διαχειριστή ώστε να καλύψει το ΜΚ του. Αντίθετα, αν υιοθετηθεί όπως αναφέρεται στην διαβούλευση η ωριαία βάση εφαρμογής του Μηχανισμού Κάλυψης (μεταβλητού κόστους ή κόστους προσφοράς), τότε ο παραγωγός θα δύναται να κατοχυρώσει τα ανά ώρα κέρδη του από την κανονική ένταξη του στον ΗΕΠ μέσω ΟΤΣ (και ΟΤΑ για τις Αποκλίσεις) και επιπλέον για τις ώρες που λειτούργησε, είτε με εντολή του διαχειριστή, είτε στα πλαίσια των τεχνικών περιορισμών ανάματος, σβέσης, ελαχίστου λειτουργίας του κλπ, να εισπράττει το ωριαίο κόστος ή την προσφορά του χωρίς συνυπολογισμό του τι εισέπραξε για τις ώρες που εντάχθηκε κανονικά στον ΗΕΠ σε υψηλότερη ΟΤΣ από το ΜΚ του ή την προσφορά του. Είναι προφανές πως η συρρίκνωση της χρονικής βάσης υπολογισμού του επιπέδου ελάχιστης αποζημίωσης εξυπηρετεί την αύξηση της κερδοφορίας των παραγωγών μέσω του μηχανισμού κάλυψης. Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα της Ιρλανδίας όπου η βάση υπολογισμού του μηχανισμού κάλυψης είναι εβδομαδιαία και περιλαμβάνει κάθε αποζημίωση που λαμβάνει ο παραγωγός ακόμη και αμοιβές τύπου Αποδεικτικών Διαθεσιμότητας Ισχύος (ΑΔΙ).

2.4 Προσφορές παραγωγών στον ΗΕΠ

Από τα κείμενα της διαβούλευσης αναδύεται ευθαρσώς το συμπέρασμα ότι οι προσφορές για ένταξη στον ΗΕΠ των παραγωγών με τον ΜΑΜΚ σε ισχύ δίνονταν στο θεωρητικό μέγεθος του Ελάχιστου Μεταβλητού Κόστους τους, δηλαδή χαμηλότερα του πραγματικού, με μοναδικό κριτήριο την ένταξη στο σύστημα. Με την σιγουριά ότι εκ των υστέρων ο ΜΑΜΚ θα κάλυπτε το κενό μέχρι το πραγματικό μεταβλητό κόστος (αφού ο βαθμός απόδοσης των μονάδων στο τεχνικό ελάχιστο που λειτουργούσαν είναι σημαντικά χαμηλότερος του

βέλτιστου) δεν προέκυπτε «διάθεση» μεταξύ των παικτών για ανταγωνισμό με πραγματικούς όρους βιώσιμων προσφορών. Η είσπραξη μάλιστα άλλοτε και περιθωρίου επί του μεταβλητού κόστους αλλά και η επιπλέον αμοιβή μέσω των ΑΔΙ, είχαν φέρει την λειτουργία μακριά από την έννοια των ανταγωνιστικών προσφορών μέσα από τις οποίες ο παραγωγός προσπαθεί να αποκομίσει με ανταγωνιστικό και όχι ρυθμιζόμενο τρόπο την κερδοφορία του. Συνεπώς η ύπαρξη μηχανισμού κάλυψης (οιασδήποτε μορφής) θα πρέπει να θεωρείται σαφές πως αντικαθιστά στον πυρήνα της την ανταγωνιστική λειτουργία της αγοράς με πραγματικούς όρους και οπωσδήποτε διαμορφώνει χονδρεμπορικές τιμές (ΟΤΣ) που δεν αντανακλούν ούτε πραγματικά κόστη, ούτε πραγματικές αξίες, ούτε βεβαίως και τις πραγματικές πλήρεις αμοιβές.

2.5 Ρήτρες take or pay και Μηχανισμός Κάλυψης

Η ανάγκη να υπάρχει Μηχανισμός Κάλυψης των παραγωγών (κόστους ή προσφορών) μόνο και μόνο για να καίμε ως χώρα εισαγόμενο φυσικό αέριο στην ηλεκτροπαραγωγή εκ του περισσού, αντιοικονομικά (δουλεύοντας στο τεχνικό ελάχιστο όλες οι μονάδες αντί λιγότερες σε υψηλότερη βέλτιστη λειτουργία) και επιβλαβώς προς το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, είναι παντελώς ανατιολόγητη. Άμεσα θα πρέπει να απαλλαγούν οι ηλεκτροπαραγωγοί από τις ρήτρες take or pay που δύναται να τους μετακυλήσει η ΔΕΠΑ και βεβαίως η Κυβέρνηση στις διαπραγματεύσεις της με τις προμηθεύτριες χώρες οφείλει να απομειώσει τις ποσότητες που αφορούν στις ρήτρες αυτές στα πραγματικά και επωφελή για την εθνική οικονομία επίπεδα. Όπως πολλάκις έχουμε γράψει οικονομικό νόημα υπάρχει μόνο όταν υποκαθίσταται εισαγόμενο καύσιμο (π.χ. πετρέλαιο) με εισαγόμενο φθηνότερο φυσικό αέριο και όχι όταν υποκαθίσταται εγχώριος λιγνίτης ή ΑΠΕ από εισαγόμενο φυσικό αέριο. Συνεπώς η παράμετρος της ρήτρας take or pay δεν πρέπει καν να τίθεται ως επιχείρημα υπέρ της ύπαρξης μηχανισμού κάλυψης στην διαβούλευση. Σε οικονομικούς μάλιστα όρους ακόμη και οι φθηνές εισαγωγές ηλεκτρικού ρεύματος είναι προτιμότερες από το να το παράγουμε με εισαγόμενο φυσικό αέριο ακριβότερα.

2.6 ΑΔΙ και Μηχανισμός Κάλυψης

Ο διαχωρισμός των πηγών εσόδων των παραγωγών (έσοδα από ΗΕΠ, Αποκλίσεις και έσοδα από Αποδεικτικά Διαθεσιμότητας Ισχύος) με ταυτόχρονη ύπαρξη μηχανισμού κάλυψης επιλεκτικά όχι για το σύνολο τους, δεν συνάδει με την θεμελιώδη λογική της ύπαρξης μηχανισμού κάλυψης ώστε οι παραγωγοί να αποφεύγουν την «δημευτική λειτουργία». Υποτιθέστω δηλαδή ότι υιοθετείται Μηχανισμός Κάλυψης υπέρ των παραγωγών, αυτός θα πρέπει να αφορά το επίπεδο της συνολικής ετήσιας αποζημίωσης τους (ΗΕΠ, Αποκλίσεις, ΑΔΙ) προς αποφυγή της «δημευτικής λειτουργίας» ως προς το συνολικό κόστος τους και όχι επιλεκτικά μόνο μέρη. Το παράδειγμα της Ιρλανδίας είναι χαρακτηριστικό προς αυτή την κατεύθυνση.

2.7 Επίδραση στην ΟΤΣ της κατάργησης του ΜΑΜΚ

Αποτελεί ανακρίβεια η υπόθεση πως η κατάργηση του ΜΑΜΚ θα επέφερε εκτόξευση της ΟΤΣ. Προς επίρρωση του ανωτέρω παραθέτουμε διάγραμμα της μέσης μηνιαίας ΟΤΣ, όπου φαίνεται πως από τον Ιούλιο 2014 και μετά που καταργήθηκε ο μηχανισμός καμία εκτόξευση δεν υπήρξε αλλά μάλλον σταθεροποίηση της σε ρεαλιστικότερα επίπεδα ως προς αυτά του α' εξαμήνου 2014. Νωρίτερα, δηλαδή πριν την 1/1/14 και ιδίως το 2013, οι πολύ χαμηλές

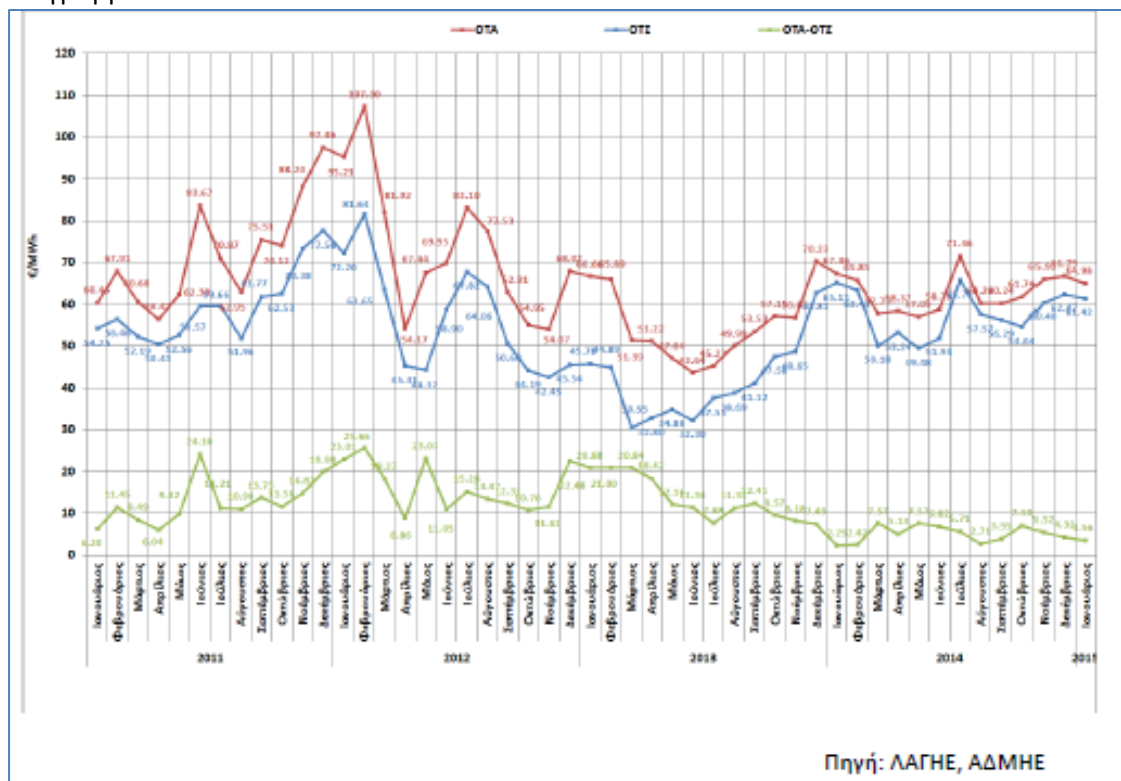

τιμές οφείλονταν κυρίως στον απόλυτα στρεβλωτικό Κανόνα του 30% και για τον οποίο ουδείς διαφωνεί για την επί τέλους κατάργησή του.

Σε ότι αφορά την υπόθεση πως με την κατάργηση του ΜΑΜΚ θα καθίστατο η ΟΤΣ υπερευαίσθητη και σπασμωδική σε ωριαία βάση, ούτε αυτό επιβεβαιώθηκε. Παραθέτουμε κατωτέρω την μέση ωριαία ανά μήνα εξέλιξη της ΟΤΣ για το διάστημα από 1/1/14 έως 31/12/14 όπου φαίνεται πως δεν υπάρχει σπασμωδική ή ασυνεχής συμπεριφορά κατόπιν της κατάργησης του ΜΑΜΚ (Διαγράμματα 2, 3) ακόμη και στις ώρες της βραδινής αιχμής.

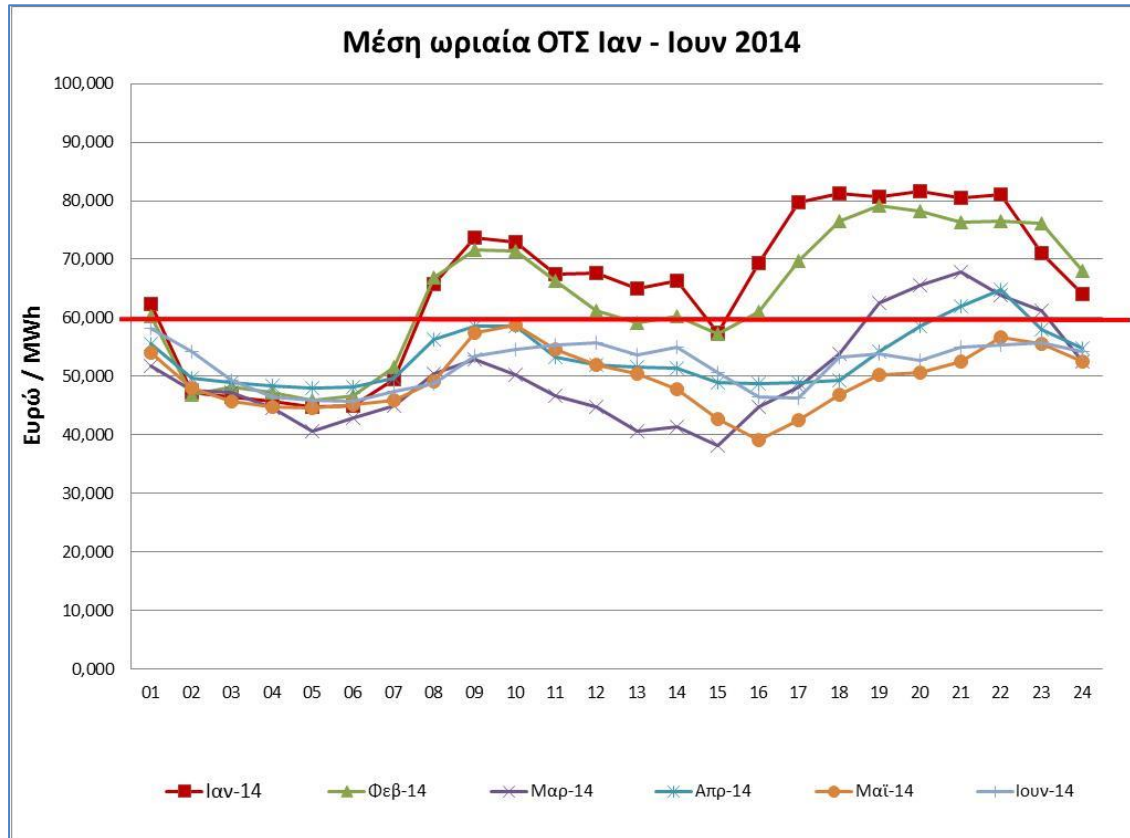
Σε κάθε περίπτωση είναι μάλλον ασυμβίβαστη η επίκληση της ανάγκης ρυθμιζόμενων αμοιβών εκτός αγοράς των συμβατικών παραγωγών ταυτόχρονα με τον ευαγγελισμό της περαιτέρω απελευθέρωσης της. Οι παραγωγοί στα πλαίσια λειτουργίας του μοντέλου Κοινοπραξίας Ισχύος (mandatory pool) μπορούν να διαμορφώνουν κατάλληλα τις προσφορές τους ανά ώρα, ώστε σε μέση βάση να ανακτούν τα πλήρη κόστη (περιλαμβανομένων αυτών της έναρξης, σβέσης, συγχρονισμού, ελάχιστης λειτουργίας κλπ) και την κερδοφορία τους, αποτυπώνοντας παράλληλα ένα ρεαλιστικό αλλά και κρίσιμο ίχνος ισορροπίας χονδρεμπορικών τιμών μεταξύ προσφοράς και ζήτησης ηλεκτρισμού. Το ίχνος αυτό (δηλαδή μια πραγματική και όχι νοθευμένη ΟΤΣ) είναι εκείνο που θα σηματοδοτεί με ασφάλεια την περαιτέρω ανάγκη ή μη ύπαρξης νέων επενδύσεων ηλεκτροπαραγωγής. Αντίθετα ένα «τυφλό» καθεστώς περαιτέρω αδειοδοτήσεων όπως υφίσταται, σε συνδυασμό με έναν «τυφλό» μηχανισμό κάλυψης κόστους και πολύ περισσότερο προσφορών εκτός αγοράς, είναι βέβαιο πως θα οπλίσει νέες «φούσκες» στην χρήση καυσίμων ηλεκτροπαραγωγής.

Διάγραμμα 1

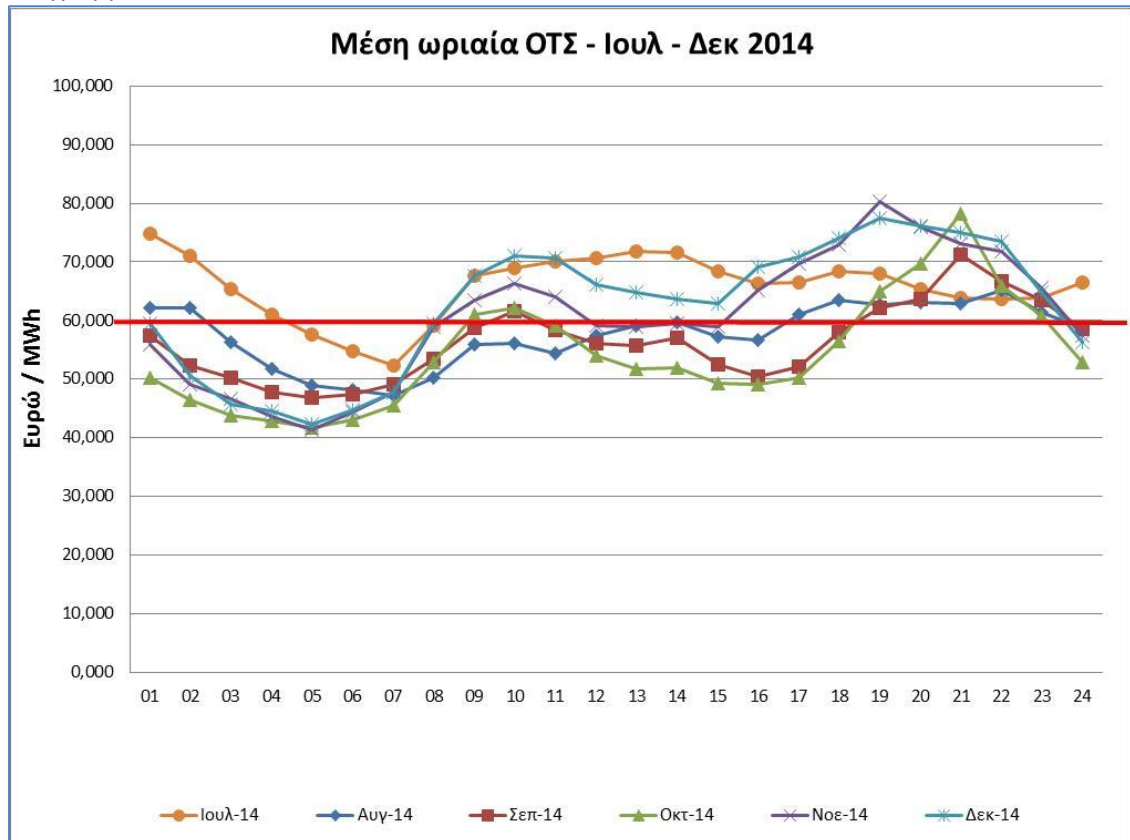

Πηγή: ΛΑΓΗΕ, ΑΔΜΗΕ

Διάγραμμα 2

Διάγραμμα 3

2.8 Κόστος για τον καταναλωτή

Αποτελεί ανακρίβεια η υπόθεση πως η υιοθέτηση Μηχανισμού Κάλυψης επιφέρει μείωση κόστους ρεύματος για τον καταναλωτή. Οι λόγοι που δεν ισχύει αυτό εδράζονται στα εξής:

- Η ύπαρξη Μηχανισμών Κάλυψης Κόστους και πολύ χειρότερα κάλυψης προσφορών διευκολύνει την υπερβάλλουσα χρήση ακριβού και εισαγόμενου φυσικού αερίου στην ηλεκτροπαραγωγή, η οποία και αυξάνει το μεσοσταθμικό κόστος της προσφερόμενης στον καταναλωτή ηλεκτρικής ενέργειας.
- Το ότι το κόστος αυτό δεν αντανακλάται ευθέως στην ΟΤΣ αλλά μέσω του Μηχανισμού Κάλυψης μεταπηδά «κρυπτόμενο» στις ρυθμιζόμενες Χρεώσεις Συστήματος, ουδόλως αλλάζει την ουσία. Επιπλέον μέρος του κόστους αυτού όπως προαναφέρθηκε μεταγγίζεται και στο ΕΤΜΕΑΡ το οποίο αναγκάζεται τεχνητά να υπερτιμηθεί ώστε να καλύψει την πλασματική απομείωση της ΟΤΣ στην βάση του Ειδικού Λογαριασμού ΑΠΕ.
- Η πλασματική αυτή υπερτίμηση του ΕΤΜΕΑΡ (λόγω της πλασματικά απομειούμενης ΟΤΣ) διογκώνει και συκοφαντεί το φαινόμενο κόστος των ΑΠΕ. Επειδή μάλιστα διαχρονικά η ανάγκη αυτή αύξησης του ΕΤΜΕΑΡ (εκ του σκέλους της τεχνητής υπερτίμησης του) δεν καλύφθηκε στο ακέραιο από τις Αποφάσεις ΡΑΕ, μεγάλο μέρος του συσσωρευμένου ελλείμματος που συσώρευσε ο ΕΛΑΠΕ την περίοδο 2011-2013 αφορούσε και αυτήν την γενεσιουργό αιτία. Το συσσωρευμένο λοιπόν έλλειμμα του ΕΛΑΠΕ σε σημαντικό μέρος του αποτέλεσε εν τοις πράγμασι επιδότηση της Προμήθειας (και εν τέλει του καταναλωτή), χωρίς ωστόσο αυτό να διακρίνεται.
- Σε επανειλημμένες δημόσιες τοποθετήσεις του ο απελθών Πρόεδρος της ΡΑΕ κος Ν. Βασιλάκος υπογράμμισε πως τα ρυθμιστικά μέτρα που έλαβε και ίσχυσαν την περίοδο 8^{ος}/2013 – 8^{ος}/2014, εξοικονόμησαν εν τέλει για το σύστημα περί τα 110 εκατ. Ευρώ. Τα μέτρα αυτά δεν είναι άλλα από την κατάργηση του όλου πλέγματος του ΜΑΜΚ (συγκεκριμένα του περιθωρίου +10%, του Κανόνα 30% και εν τέλει και του ΜΑΜΚ καθεαυτού) και της αύξησης (περίπου διπλασιασμού) των ΑΔΙ για τις μονάδες φυσικού αερίου. Μάλιστα προσδοκά ακόμη μεγαλύτερη μείωση το επόμενο διάστημα λόγω της πλήρους απόσυρσης του ΜΑΜΚ. Συγκεκριμένα έχει υπογραμμίσει ο πρώην Πρόεδρος της ΡΑΕ σε δημοσιεύσεις του:

«...Τα απολογιστικά στοιχεία λειτουργίας της εγχώριας αγοράς ηλεκτρισμού, για το πρώτο έτος πλήρους εφαρμογής των μεταβατικών μέτρων της ΡΑΕ (Αύγουστος 2013-Αύγουστος 2014), δείχνουν, με τον πιο σαφή και ποσοτικά μετρήσιμο τρόπο, ότι ο στόχος της Αρχής που αφορούσε τη μείωση, συνολικά, του σταθμισμένου κόστους παραγωγής του Συστήματος, επιτεύχθηκε.

Συγκεκριμένα, στο χρονικό αυτό διάστημα (Αύγουστος 2013-Αύγουστος 2014), η παραγωγή από τους πέντε (5) σταθμούς φυσικού αερίου συνδυασμένου κύκλου που λειτουργούν οι ιδιώτες παραγωγοί, ήταν χαμηλότερη κατά 58% σε σχέση με την αντίστοιχη περίοδο Αυγούστου 2012- Αυγούστου 2013. Αυτό μεταφράζεται σε μείωση εξόδων της ΔΕΗ για αγορές ηλεκτρικής ενέργειας από τρίτους παραγωγούς κατά περίπου 604 εκατ. € (493 εκατ. € από το μεταβλητό κόστος, 79 εκατ. € από το περιθώριο ΜΑΜΚ και 32 εκατ. € από τον ΕΦΚ). Ακόμη και αν συνυπολογίσει κανείς την επίδραση από την αύξηση, από την 1^η.08.2013, των ΑΔΙ των ευέλικτων μονάδων φυσικού αερίου, προκύπτει ότι η μεταβολή του μίγματος παραγωγής των θερμικών μονάδων και η κατάργηση τόσο του περιθωρίου του 10% όσο και του κανόνα του 30%, οδήγησαν συνολικά σε εξοικονόμηση μεταβλητού

κόστους για το Σύστημα ύψους 285 εκατ. € σε ένα χρόνο. Αν αφαιρεθεί και το τμήμα της εν λόγω εξοικονόμησης που οφείλεται στη μείωση της παραγωγής των θερμικών μονάδων, προκύπτει ένα καθαρό διαφορικό όφελος για τη χρονική περίοδο **Αύγουστος 2013-Αύγουστος 2014 περίπου 110 εκατ. €**. Στο ποσό αυτό πρέπει να προστεθούν και άλλα 100 περίπου εκατ. €/έτος από την πλήρη πλέον κατάργηση του ΜΑΜΚ, από την 01.07.2014...».

2.9 Προσομοίωση κόστους ΜΑΜΚ 4μήνου Ιουλ-Οκτ 2014

Στην διαβούλευση παρατίθεται προσομοίωση του κόστους του ΜΑΜΚ αν αυτός δεν καταργείτο για το 4μηνο Ιούλιος – Οκτώβριος 2014, η οποία και καταλήγει σε ιδιαίτερα χαμηλά οικονομικά μεγέθη (στο 4μηνο 2,8 εκατ. ευρώ για τους ιδιώτες παραγωγούς από φ.α. και 16,3 εκατ. για την ΔΕΗ), ούτως ώστε να καταδειχθεί πως η επαναφορά του δεν θα ήταν επαχθής όπως στο παρελθόν. Η προσομοίωση αυτή ωστόσο είναι μάλλον προβληματική, αφού λόγω αφενός της ύπαρξης διπλάσιων ΑΔΙ για μονάδες φ.α. συνολικής ισχύος 4 GW και αφετέρου της μη ύπαρξης του ΜΑΜΚ οι μονάδες αυτές δεν είχαν λόγο να λειτουργήσουν και να ρισκάρουν (δεδομένης και της ηλεκτροπαραγωγικής υπερδυναμικότητας που υπάρχει στο σύστημα), οπότε ηθελμένα απείχαν και δεν εντάχθηκαν στο σύστημα αρκετά εν σχέση με το παρελθόν. Συνεπώς προσομοίωση του κόστους του ΜΑΜΚ (αν υπήρχε) σε αυτή την βάση παραγωγής δεν είναι ορθή.

2.10 ΜΑΜΚ και υδατικά αποθέματα ΥΗΣ

Αναφέρεται στα κείμενα της διαβούλευσης πως η πλήρης κατάργηση του ΜΑΜΚ από 1/7/14 επέφερε αύξηση της λειτουργίας των υδροηλεκτρικών σταθμών (ΥΗΣ) πέραν των υποχρεωτικών νερών και συνεπακόλουθη μείωση των υδατικών αποθεμάτων, τα οποία στο τέλος Οκτωβρίου 2014 κατήλθαν στις 1.560 GWh έναντι 1.732 GWh την αντίστοιχη περυσινή περίοδο. Τα στοιχεία ωστόσο που προβάλλονται ως συνδεδόμενα με αυτό δεν είναι στατιστικά σημαντικά αφού αφορούν μικρό χρονικό διάστημα (μόνο τον μήνα Οκτώβριο) και δεν λαμβάνουν υπόψη τα υδρολογικά δεδομένα (βροχοπτώσεις) των συγκρινόμενων περιόδων σε ανηγμένη βάση. Απαιτείται λοιπόν μελέτη σε ικανά χρονικά διαστήματα και με όλα τα δεδομένα υπόψη ώστε να αποφανθεί κανείς σε ποιο βαθμό η κατάργηση του ΜΑΜΚ δεν καλύπτεται από την υδραυλικότητα της χώρας.

2.11 Μείωση κόστους αερίου και ΜΑΜΚ

Η επικείμενη μείωση της τιμής του φυσικού αερίου στην ηλεκτροπαραγωγή κατά ~20% ένεκα της μείωσης της τιμής του πετρελαίου αναμένεται να περιορίσει σημαντικά την ψαλίδα μεταξύ ΟΤΣ και μεταβλητού κόστους των μονάδων φ.α. (για τις επίμαχες ώρες λειτουργίας των μονάδων φ.α. λόγω τεχνικών περιορισμών ή αναγκαστικών εντάξεων στο τεχνικό ελάχιστο). Συνεπώς η κάλυψη της διαφοράς αυτής από τις υπόλοιπες ώρες λειτουργίας τους υπό κανονική συμμετοχή στην ΟΤΣ (με επαυξημένες προσφορές) αναμένεται να είναι ευχερέστερη απ' ότι στο προηγούμενο διάστημα.

3 Αλληλεπιδράσεις - αντίκτυποι στις ΑΠΕ των Μηχανισμών Κάλυψης και η ενιαία θεώρηση της Αγοράς

Η έναρξη δημόσιας διαβούλευσης για την επαναφορά Μηχανισμών Κάλυψης Κόστους - Προσφορών (σε οποιαδήποτε μορφή) προβάλλει καταρχήν αντιφατική εν σχέση με ότι προηγήθηκε για να φθάσουμε στην πλήρη κατάργηση του ΜΑΜΚ την 1/7/14. Επιπλέον προκαλεί αλγεινή εντύπωση ότι στα υπό διαβούλευση κείμενα δεν υπάρχει καμία αναφορά στις αλληλεπιδράσεις – αντίκτυπους της τυχόν επαναφοράς τέτοιων μηχανισμών στην λειτουργία του Ειδικού Λογαριασμού ΑΠΕ που απολύτως συνδέεται με τα οικονομικά του ΗΕΠ. Το μέγεθος των στρεβλώσεων και προβλημάτων που διήλθε η χονδρεμπορική αγορά και οι ΑΠΕ εξαιτίας και των μηχανισμών αυτών, όφειλε οπωσδήποτε να απασχολήσει τουλάχιστον την ΡΑΕ.

3.1 Η προβληματική αρχιτεκτονική του ΕΛΑΠΕ

Το Τέλος ΕΤΜΕΑΡ ως εργαλείο εξυπηρέτησης του Ειδικού Λογαριασμού ΑΠΕ (ΕΛΑΠΕ) παρουσιάζει εκ γενετής σχεδιαστικό πρόβλημα και δεν μπορεί να λειτουργήσει σε μεγάλες διεισδύσεις ΑΠΕ (υποτίθεται εκεί στοχεύουμε) ακόμη και μετά την κατάργηση του ΜΑΜΚ (πόσο μάλλον αν δεν είχε καταργηθεί) και του Κανόνα του 30%. Οι αυξανόμενες διεισδύσεις ΑΠΕ ειδικά πάνω από ένα επίπεδο, μειώνουν-μηδενίζουν λογιστικά τις χονδρεμπορικές τιμές ρεύματος (κανιβαλισμός τιμών χονδρικής αποκαλείται διεθνώς) εκτοξεύοντας έτσι στρεβλά ολοένα και υψηλότερα το ΕΤΜΕΑΡ που καλείται να καλύψει την διαφορά για την αποζημίωση των ΑΠΕ, χωρίς όμως ισόποσα να μειώνεται η χρέωση στον καταναλωτή για την συμβατική ηλεκτροπαραγωγή που αποφεύχθηκε (ανταγωνιστικό σκέλος λογαριασμών) λόγω των ΑΠΕ. Έτσι λ.χ. και για να γίνει πιο γλαφυρά αντιληπτό το πρόβλημα, σε ώρες κατανομής ΑΠΕ 100% θα προέκυπταν μηδενικές χονδρεμπορικές τιμές για την συμβατική ενέργεια ακόμη και υπό συνθήκες θέσπισης του ελάχιστου εσόδου του Μεσοσταθμικού Μεταβλητού Κόστους Συμβατικών Θερμικών Μονάδων (ΜΜΚΣΘΜ ν. 4152/2013) και συνεπώς θα προέκυπτε εκ νέου ανάγκη για υψηλό στρεβλό ΕΤΜΕΑΡ, ενώ ταυτόχρονα στους λογαριασμούς ρεύματος των καταναλωτών θα συνέχιζε να χρεώνεται κανονικά το ανταγωνιστικό σκέλος ρεύματος χωρίς προϊόντικό όμως αντίκρισμα (ρεύμα από συμβατικές πηγές) αλλά με μόνο προορισμό την επιδότηση της Προμήθειας.

Το επιπλέον παράδοξο στις ανωτέρω συνθήκες (100% ΑΠΕ) θα ήταν η συνέχιση του χαρακτηρισμού του πραγματικού κόστους του ρεύματος ως Τέλους (ΕΤΜΕΑΡ) ή πολύ χειρότερα Φόρου. Με άλλα λόγια ενώ δια των ΑΠΕ θα καταργούσαμε τις συμβατικές πηγές, χωρίς να μειώνουμε το ανταγωνιστικό σκέλος των λογαριασμών θα αυξάναμε ρυθμιζόμενα συνεχώς το ΕΤΜΕΑΡ, το οποίο και θα σήκωνε όλο το βάρος της χονδρεμπορικής αγοράς. Δηλαδή όλη η χονδρεμπορική αγορά θα κατέληγε σε Φόρο, κάτι που είναι ακραία παράδοξο!. Το ηλεκτρικό ρεύμα είναι σε κάθε περίπτωση ενιαίο, ομογενές και αδιαίρετο μίγμα από συμβατικές ή ΑΠΕ πηγές αναλόγως τις ανάγκες και την διαθεσιμότητα μονάδων σε πραγματικό χρόνο και η συνέχιση του λογιστικού διαχωρισμού του κόστους παραγωγής του σε κατ' επίφαση ανταγωνιστικό σκέλος συμβατικών καυσίμων, ρυθμιζόμενες χρεώσεις συστήματος και Ειδικού Τέλους ΑΠΕ δεν οδηγεί απολύτως πουθενά και πολύ περισσότερο δεν οδηγεί σε μέλλον με υψηλή διείσδυση ΑΠΕ, που υποτίθεται πως όλοι στην ΕΕ θέλουμε. Σε φυσικούς όρους ηλεκτρικό ρεύμα σημαίνει κίνηση των ίδιων ηλεκτρονίων στα σύρματα του δικτύου και την κίνηση (ώθηση) αυτή κάθε στιγμή από κοινού και αδιαίρετα την επιτυγχάνουν όλες οι συμμετέχουσες κάθε φορά πηγές προφανώς με ποικίλο αντίτιμο. Υπό το φως της φυσικής αυτής έννοιας της ηλεκτροπαραγωγής αλλά και των προβλημάτων του

κανιβαλισμού των χονδρεμπορικών τιμών που πραγματικά υφίσταται και αναγνωρίζεται διεθνώς (merit order effect) και την επίταση που προκάλεσε ο ΜΑΜΚ, η μονομερής επιφανειακή διαβούλευση μόνο για την επαναφορά μηχανισμών κάλυψης δεν έχει κατά την άποψη μας έννοια.

Περίπτωση αποφυγής του αδιεξόδου αυτού (κανιβαλισμού τιμών χονδρικής) αποτελεί το μοντέλο λειτουργίας της Σουηδίας όπου η χρέωση της ηλεκτρικής ενέργειας από την Προμήθεια στους καταναλωτές αφορά μία τιμή και όχι διαφορετικά και ασταθή τμήματα όπως στην χώρα μας (δηλαδή χωριστά ανταγωνιστικό σκέλος και χωριστά το ΕΤΜΕΑΡ). Στην Σουηδία το κόστος στήριξης των ΑΠΕ δεν το χρεώνει η Προμήθεια χωριστά μέσω ειδικού Τέλους (π.χ. ΕΤΜΕΑΡ) στους καταναλωτές, αλλά ενσωματώνεται στην μοναδιαία προς αυτούς ανταγωνιστική χρέωση ρεύματος. Έτσι ο κανιβαλισμός της χονδρεμπορικής τιμής λόγω διείσδυσης ΑΠΕ ή ύπαρξης ΜΑΜΚ ή όποιων άλλων μηχανισμών κάλυψης δεν επηρεάζει τον καταναλωτή ούτε και συκοφαντεί τις ΑΠΕ. Η Προμήθεια δηλαδή αυτό που ως συμβατικό κόστος γλυτώνει μέσω του κανιβαλισμού χονδρικών τιμών ή του εκτοπισμού των ορυκτών καυσίμων, το χρησιμοποιεί για να αντισταθμίσει το κόστος της στήριξης των ΑΠΕ.

Κατ' αντιστοιχία με το παράδειγμα της Σουηδίας, στη χώρα μας θα μπορούσε το αναλογούν ΕΤΜΕΑΡ δυναμικά (δηλαδή ανά περίοδο κατανομής) να υπολογίζεται-εκκαθαρίζεται από τον Διαχειριστή, να χρεώνεται ταυτόχρονα στους Προμηθευτές για την ενέργεια που αντλούν (παράλληλα δηλαδή με την συμβατική) και εν συνεχεία οι Προμηθευτές, κάνοντας τους δικούς τους επιχειρηματικούς υπολογισμούς, να διαρθρώνουν μία μοναδική χρέωση ενέργειας ανά ΚWh και ανά τύπο τιμολογίου (βιομηχανικό, εμπορικό, οικιακό τιμολόγιο κλπ) προς τον καταναλωτή, που θα περιλαμβάνει δηλαδή ενιαία το μίγμα συμβατικών και ΑΠΕ.

Με τον τρόπο αυτό θα έκλεινε στην χώρα μας οριστικά ο πολυετής «αγώνας» τετραγωνισμού του κύκλου που εν τοις πράγμασι είναι η λογιστική ισορροπία μεταξύ συμβατικών καυσίμων και ΑΠΕ.

3.2 Η ενιαία θεώρηση της Ηλεκτρικής Αγοράς

Από τα ανωτέρω καθίσταται σαφές πως υπό την φυσική έννοια της ηλεκτροπαραγωγής ως επίσπευσης της κίνησης των προϋφιστάμενων στο δίκτυο ηλεκτρονίων, οι συμβατικές μονάδες από κοινού και αδιαίρετα με τις ΑΠΕ σε διαφορετικό κάθε στιγμή του πραγματικού χρόνου μίγμα όπως και με διαφορετικό αντίτιμο (εσωτερικό και εξωτερικό) συνεργάζονται με γνώμονα την σταθερότητα του συστήματος προς όφελος του τελικού καταναλωτή. Ο καταναλωτής από την πλευρά του ενδιαφέρεται για το συνολικό τελικό κόστος του ρεύματος που του παρέχεται και όχι για επιμέρους συνιστώσες, πολλώ δε μάλλον όταν αυτές καθίστανται μέσω στρεβλώσεων απολύτως αναξιόπιστες και προβληματικές σε αποτύπωση. Επιπλέον ουδείς καταναλωτής συνδεδεμένος στο δίκτυο μπορεί να επιλέξει / καταναλώσει μόνο ΑΠΕ ή μόνο συμβατική ενέργεια, αφού αυτές είναι αδιαίρετες. Υπό το φως αυτό εκτιμούμε πως πλέον έχουν ωριμάσει οι συνθήκες για την συνολική αναδιοργάνωση της τιμολόγησης της Προμήθειας και των καταναλωτών σε ενιαία βάση και όχι σε προβληματικές και αυτοτροφοδοτούμενα στρεβλούμενες συνιστώσες. Το σκιάδεσ αίτημα των συμβατικών παραγωγών μέσω της διαβούλευσης αυτής για επαναφορά μηχανισμών κάλυψης και της εν τοις πράγμασι αποδέσμευσης τους από την ΟΤΣ ενισχύει απολύτως τον συλλογισμό μας.

4 Συμπέρασμα

Εκ των ανωτέρω κατά την άποψη μας προκύπτει πως οι θεσμικοί φορείς της αγοράς οφείλουν να απεγκλωβιστούν από τις προβληματικές και αποσπασματικές θεωρήσεις του παρελθόντος και πολύ περισσότερο να μην τις επαναλαμβάνουν. Υπό το πρίσμα αυτό θεωρούμε ατυχή την παρούσα μονομερή διαβούλευση η οποία μάλιστα επιχειρείται να διεξαχθεί με ελλιπή σημαντικώς στατιστικά ποσοτικά δεδομένα και χωρίς να εξετάζει το «πλούσιο» σε προβληματικά στοιχεία παρελθόν του ΜΑΜΚ ούτε και τις πιθανές (έως βέβαιες) οδυνηρές αλληλεπιδράσεις και αντικτύπους του στα υπόλοιπα τμήματα της αγοράς όπως οι ΑΠΕ.

Επιγραμματικά, ο Σύνδεσμος μας είναι αντίθετος στην αποσπασματική θεώρηση της αγοράς και ιδιαίτερα στην μονομερή επαναφορά προβληματικών μηχανισμών, σε «συνταγή» μάλιστα που στο παρελθόν δημιούργησε κολοσσιαία προβλήματα και στρεβλώσεις σε όλο το φάσμα της χονδρικής ηλεκτρισμού. Αντίθετα θα ήμασταν ουδέτεροι στην δημιουργία εξασφαλιστικών μηχανισμών κάλυψης υπέρ των συμβατικών παραγωγών, εφόσον όμως στεγανοποιείτο ο Ειδικός Λογαριασμός ΑΠΕ από τις αρνητικές επιδράσεις τους. Υπό το φως αυτό εκτιμούμε πως πλέον έχουν ωριμάσει οι συνθήκες για την συνολική αναδιοργάνωση της τιμολόγησης της Προμήθειας και των καταναλωτών σε ενιαία βάση και όχι σε προβληματικές και αυτοτροφοδοτούμενα στρεβλούμενες συνιστώσες όπως μέχρι σήμερα. Προς την κατεύθυνση αυτή, όπως αναλύουμε στις παραγράφους 3, 3.1 και 3.2 του υπομνήματός μας, εισηγούμαστε την απάλειψη του ΕΤΜΕΑΡ ως διακριτής και στρεβλής χρέωσης στους λογαριασμούς των καταναλωτών και στην ενσωμάτωση του στο κόστος ρεύματος της Προμήθειας που αντανακλάται στο επονομαζόμενο ανταγωνιστικό σκέλος των λογαριασμών. Σε συνθήκες σημαντικών διεισδύσεων ΑΠΕ όπως ήδη διανύουμε, οι ανανεώσιμες και οι συμβατικές πηγές εναλλάσσονται σε πραγματικό χρόνο διαρκώς στο μίγμα ισχύος, οπότε ο λογιστικός διαχωρισμός που υπό εντελώς διαφορετικές συνθήκες θεσπίστηκε το 1999 με τον ν. 2773, είναι πλέον πραγματικά παρωχημένος και προβληματικός.